

РЕШЕНИЕ

№ 2570

гр. София, 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2246** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх. № 21009297/12.02.21г на Зам.Председателя на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“, с проц.представител юрк.С. срещу Решение № 20020850/21.01.21г. по нахд № 1352/20г. на СРС,НО, 105ти състав, в частта, с което е изменено НП № Р-10-11/02.01.21г на Зам.Председателя на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ , с което на [фирма]-С. с представляващи С.П. и И.Л. е наложено адм.наказание имуществена санкция в размер на 4000 лв., за нарушение на чл. 496 ал.2 вр. Ал.1 от КЗ, като имуществената санкция е намалена на 2000лв. от СРС. Нарушението е извършено на 12.01.19г в [населено място] и е установено на 06.12.19г. при проверка на документи в КФН/съставен АУАН на 10.12.19г./, като се изразява в непроизнасяне в срок от 3 месеца от предявяването на претенция по зад.застраховка “ГО” на 11.10.18г, т.е. не по-късно от 11.01.19г.Застрахователят се е произнесъл по претенцията на 11.11.19г, т.е. с 10 месеца закъснение, като отказал изплащане на застрахователно обезщетение. Нарушението е извършено в условията на повторност, като на 08.05.18г. е било вляло в зак.сила НП № Р-10-634/31.07.17г за същото по вид нарушение.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и материално незаконосъобразно, като се оспорват изводите на СРС, че следва им.санкция да се определи в мин.размер от 2000лв при липса на изложени в НП основания да бъде в размер на 4000лв. Моли

се за отмяна на решението на СРС в тази част и потвърждаване на НП с наложена имущ.санкция в размер на 4000лв - съобразени с характера и степента на засегнатите общ.отношения, дългия период на забавеното произнасяне/10 месеца/ и законово предвидените размери за тази санкция /от 2000 до 40000лв/. В съд.заседание юрк.Г. поддържа жалбата и претендира разности.

Ответникът [фирма]-С. не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за основателност на жалбата.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц.легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

К..състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, както и мат.законосъобразно. СРС е установил на база събраните доказателства, че нарушението е безспорно извършено. Спор между страните по този въпрос няма.Предмет на кас.жалба е само оплакването на касатора, че не е следвало размерът на имущ.санкция по НП-4000лв, да бъде намаляван от СРС на мин.размер от 2000лв /при предвидени граници 2000-40000лв за повторно нарушение/. Тези размери са предвидени законово за нарушение в условията на повторност, т.е. повторността е взета предвид в самата санкционна норма. СРС е намалил размера до минималния, като е приел, че липсват основания размерът да е над минималния.Касац.състав намира, че правилата за определяне на конкретния размер са тези по чл. 27 ал.2 от ЗАНН- взема се предвид тежестта на нарушението, имотното състояние на нарушителя, подбудите за извършване на нарушението, другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Както СРС е посочил, нарушителят е ЮЛ, т.е. отговорността му е обективна и въпросите за вина и подбуди не са относими в случая.Тогава при определяне на конкретния размер АНО е следвало да прецени само тежестта на нарушението /като повторността му е взета предвид в самата санк.норма/ и имотното състояние на нарушителя.Видно от НП, АНО се позовава на 10-месечното закъснение в произнасянето на застрахователя и на повторността на нарушението. Както вече бе посочено, повторността е взета предвид в самата санкционна норма и тогава продължителността на закъснението в произнасянето остава единствения относим аргумент да се наложи имущ.санкция в размер близък до минималния, но все пак по-висок от него.АНО не е изложил други доводи относно определения размер от 4000лв, респ. няма мотиви относно имотното състояние на нарушителя/съгл. чл. 27 ал.2 от ЗАНН/. Не става ясно защо АНО е наложил санкция точно в този размер.К..състав споделя мотивите на СРС, че липсват основания за налагане на санкция в размер точно на 4000лв, респ. в размер, по-висок от минималния /продължителността на закъснението - 10 месеца, не обосновава размер, по-висок от минималния/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, К..състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20020850/21.01.21г. по нахд № 1352/20г. на СРС,НО, 105ти състав, в частта, с което е изменено НП № Р-10-11/02.01.21г на Зам.Председателя на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор“ , с което на [фирма]-С. с представляващи С.П. и И.Л. е наложено адм.наказание

имущественна санкция в размер на 4000 лв., за нарушение на чл. 496 ал.2 вр. Ал.1 от КЗ, като имуществената санкция е намалена на 2000лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: